

MISNE NAKANE

RASPORED MISNIH NAKANA KROZ VELIKI TJEDAN

Od 30. ožujka do 05. travnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
30.03.	Zosim, Amadeus Ponedjeljak	07:30 18:00	+ nema nakane - Zdenko Testen i ob. Jaranović
31.03.	Benjamin, Balbina Utorak	07:30 18:00	+ nema nakane - Ivan Udžbinac; Mladen Jeđud i ob. Brčić i Kramarić
01.04.	Vanancije, Anastazije Srijeda	07:30 18:00	+ zahvala za dar života, na jednu nakanu - Jadranka i Ksenija Čavrag
02.04.	Četvrtak Večere Gospodnje, Veliki Četvrtak	19:00	- Misa Večere Gospodnje
03.04.	Petak Muke Gospodnje, Veliki Petak	19:00	- Obredi Velikog Petka; Služba Riječi, Klanjanje Svetom Križu, Sveta Pričest
04.04.	Velika Subota, Vazmeno bdjenje	20:00	- Vazmeno bdjenje
05.04.	Nedjelja Uskrsnuća Gospodinova - USKRS	07:00 09:00 10:30 18:00	- nema nakane - Irena Špicer župna sveta misa - ob Fot i ob. Joha

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA

CVJETNICA, NEDJELJA MUKE GOSPODNJE -
29.03.2015. - GODINA II., BR. 31

Misli za današnje evanđelje

Od "Hosana!" do "Raspni ga!"

Srdačan vam pozdrav, braćo i sestre. Cvjetnica je. U našim su rukama grane, masline, palmi, ili drugo zelenilo i cvijeće. U prirodi oko nas novi život, rascvjetalo voće, cvijeće. U našim srcima radost. Događa se nešto svečano i lijepo. Naš Spasitelj Isus ulazi u svoj sveti grad Jeruzalem. Narod ga oduševljeno prima, kliče mu, veseli se što se Bog smilovao i poslao Spasitelja. I mi se uključujemo u tu radost. Zato je danas blagoslov zelenih grančica, procesija ili svečani ulaz na početku Svete Mise. Kličimo i mi i zahvaljujmo Bogu jer je Spasitelj i za nas došao. Ali uskoro će se i naša radost pretvoriti u svetu ozbiljnost. Slušat ćemo izvješće o Isusovoj muc i smrti (bilo da se čita ili pjeva). Ljudski je osjećati sućut s onim koji trpi. Kršćanski je biti zahvalan onome tko trpi ne za sebe i zbog svoje krivnje, nego za nas. A upravo to čini Isus: natovarilo je naše krivnje i grijeha na svoja ramena. Teško je to breme i u jednom će ga trenutku slomiti i čak ubiti. Ali, Bog će Isusovu vjernost i patnju nagraditi dvostruko: Njegovim uskrsnućem i našim spasenjem. Eto, kolika je Božja, Isusova ljubav prema nama. Neka nam to bude poticaj za razmišljanje ovoga Svetog tjedna, a ne zaboravimo tih Božjih djela nikada. Zamolimo Isusa da nam oprosti što smo i mi natovarili dio tereta na njegova ramena; pokajmo se iskreno!

OBAVIJESTI

- Prilika za ispovijed u velikom tjednu u ponedjeljak i utorak popodne od 16:00 do 18:00 sati, a u srijedu ujutro od 08:00 do 10:00 sati prijepodne.
- Pozivamo svu djecu, mlade i odrasle vjernike da svakako nazoče i sudjeluju u svim danima Velikoga Tjedna
- Na Vazmenu Subotu – pohod Isusovu grobu, crkva otvorena od 09:00 sati ujutro do Vazmenog bdjenja. Dodimo na Isusov grob i pokažimo svoju ljubav našem Gospodinu. Dežurstva na Božjem grobu od 09:00 sati do 20:00 sati
- Blagoslov jela za Uskrs: nakon Vazmenoga bdjenja u 20:00 sati i nakon juturnjih misa u 07:00 i 09:00 sati

Svečani ulazak u Jeruzalem - Cvjetnica

- Svečanim i istodobno jednostavnim ulaskom u Jeruzalem Isus ostvaruje drevna proročanstva
- Isus plače nad gradom. Odgovoriti na milost.
- Radost i bol u jednome danu: dosljedno slijediti Krista do križa.

1. Dođite, dok se penjemo na Maslinsku goru hajdemo ususret Kristu, koji se danas vraća iz Betanije i dobrovoljno žuri prema svojoj svetoj i časnoj mucu, da ispuni otajstvo otkupljenja. Isus je u zoru krenuo iz Betanije. Mnogi njegovi gorljivi učenici skupljali su se tamo još od prethodne večeri; neki od njih su bili rodom iz Galileje i krenuli su na hodočašće kako bi proslavili Pashu, drugi su bili stanovnici Jeruzalema koji su viudjeli nedavno čudo uskruća Lazara. Praćen tom ovećom skupinom sljedbenika te ostalima koji su im se pridružili na putu, Isus još jedanput prolazi starom cestom koja vodi od Jerihona prema Jeruzalemu preko Maslinske gore. Okolnosti su bile povoljne za velik doček jer je bio običaj da ljudi izlaze dočekati veće grupe hodočasnika koji su ulazili u grad, prateći ih pjesmom i radosnim klicanjem. Gospodin se nije opirao pripravama za ovakav svečani ulazak. Sam je izabrao životinju koju će jahati: običnoga magarca, kojega je želio da mu dovedu iz Betfage, sela blizu Jeruzalema. Ubrzo je organizirana svečana povorka. Na magarca su stavili ogrtač i pomogli Isusu uzjahati; cestu kojom je Isus trebao projahati prekrili su svojim ogrtačima, a mnoštvo je trčalo uz cestu i pratilo je povorku koja se približavala gradu, mašući maslinovim i palminim granama ubranima s obližnjega drveća. »A kada se već približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno radosti poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe: "Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!« Isus ulazi u Jeruzalem kao Mesija na magarcu, kako je prorokovano stoljećima ranije. I narod ga je dočekao u pravome meijanskome duhu. Farizeji su dobro poznavali ova proročanstva, ali znali su ih i obični ljudi i iskazivali su radost bez ustezanja. Isus prihvaća ovakav doček, a farizejima koji su pokušali suzbiti ovo očitovanje vjere i radosti poručuje: »Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!« U svakome slučaju, Isusovo pobjedonosno slavlje odiše jednostavnošću, s priprostem životinjom kao prijestoljem. »Ne znam za vas, ali meni nije ponižavajuće znati da sam u Gospodinovim očima magarčić s teretom: "Kao magarčić pred tobom. Ali odsad ću uvijek biti s tobom, jer ti vodiš desnicu moju" (usp. Ps 73,23-24), ti me vodiš na uzdi.« Isus i danas želi pobjedonosno ući u ljudske živote jašući poniznu životinju: on želi da naše svjedočanstvo bude jednostavno, da se očituje kroz dobro obavljen posao, kroz iskazivanje radosti, vedrine, iskrene brige za druge. Želi biti s nama u svim prilikama uobičajenoga ljudskoga života. I mi bismo mu danas mogli reći: »Ut iumentum factus sum apud te... Kao magarčić sam pred tobom. Ali ti si uvijek sa mnom, uzeo si moje uzde i izvršio sam volju tvoju; et cum gloria suscepisti me, a poslije češ me čvrsto zagrliti.« Ut iumentum... kao magarčić sam pred tobom Gospodine... kao magarčić što nosi tovar i uvijek ću ostati s tobom. Ovo bi mogla biti naša strelovita molitva. Gospodin je pobjedonosno ušao u Jeruzalem. Nekoliko dana kasnije, u istome gradu, bit će pribijen na križ.
2. Pobjedonosna Isusova povorka prošla je preko vrha Maslinske gore i spuštala se zapadnim obronkom prema hramu koji je nadvisivao sve. Čitav grad prostirao se pred Isusom. Ugledavši taj prizor, Isus je zaplakao. Taj plač, usredolikih usklika radosti i prilikom tako svečanog ulaska u grad sigurno je bio sasvim neočekivan. Vidjevši Isusa kako plače, učenici su bili potpuno izgubljeni. U tom je trenu sva radost odjednom nestala. Isus je promatrao Jeruzalem u kaljuži grijeha, ravnodušnosti i sljepila: »O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je

za tvoj mir! A sada je skriveno tvojim očima.« Gospodin vidi dane koji dolaze, dane koji neće biti ispunjeni radošću i spasenjem poput ovoga, nego nesrećom i propašću. Isus je pokušao sve i u selima i u gradu, približiti se jednostavnim i učenim ljudima. Ni u našem životu nije propustio nijednu priliku. Isus se toliko puta susreo s nama, pružajući nam brojne redovne i izvanredne milosti. Povijest svakoga čovjeka povijest je stalne Božje brige za njega. Svaki je čovjek objekt osobite Božje ljubavi. Isus je bio spreman učiniti sve za Jeruzalem, ali grad nije htio otvoriti vrata milosrđu. To je duboki misterij ljudske slobode kojoj uvijek ostaje ta nesretna mogućnost neprihvatanja Božje milosti. Na koji način mi odgovaramao na bezbrojne poticaje Duha Svetoga, koji traži od nas svetost u našim uobičajenim zadaćama i sredinama u kojima živimo? Koliko često kroz dan kažemo "da" Gospodinu, a "ne" sebičnosti, lijenosti i svemu što znači nedostatak ljubavi, pa čak i u malim stvarima?

3. »Kad je ono Gospodin ulazio u sveti grad, djeca židovska oglašavaju uskruće života. S granama palminim: Hosana, vikahu, u visini.« Mi danas znamo da je onaj slavni ulazak za mnoge bio kratkotrajan. Samo pet dana kasnije ushićeni povici Hosana pretvorili su se u gnjevne urlike: »Raspni ga!« Što je dovelo do takvog preokreta, kako je moguća takva nagla promjena ponašanja? Da bismo sve to mogli razumjeti, možda bismo se trebali bolje zagledati u vlastito srce. Sveti Bernard tumači: »Kolika je razlika između uzvika: "Raspni, rasni ga" i klicanja: "Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje!" Kako su različiti uzvici kojima ga danas nazivaju Kraljem izraelskim, a samo nekoliko dana kasnije tvrde: "Mi nemamo kralja osim cara!" Kolika je razlika između zelenih grančica i križa, između cvijeća i trnja! Samo nekoliko dana prije cestu kojom je prolazio prekrivali su svojom odjećom, a sada s njega skidaju njegovu i za nju bacaju kocku.« Isusov slavni ulazak u Jeruzalem traži odansot i postojansot od svakoga od nas, poziva nas produbiti vjernost, da naše odluke ne budu poput svjetiljki koje se na tren upale i brzo ugase. U dubini srca odvijaju se brojni sukobi, sposobni smo za velika djela, ali i velika zlodjela. Ukoliko želimo postati dionicima božanskoga života i slave Kristove, moramo ustrajno, kroz pokoru, odbacivati sve što nas odvaja od Boga i sprječava da pratimo Gospodina do križa. »Cvjetnica nam u liturgiji stavlja na usne ove riječi: "Podignite vrata, nadvratnike svoje, dižite se dveri vječne, da uniđe Kralj slave". Tko se zatvori u tvrđavu vlastitoga egoizma, nikada ne će izići na bojno polje. Ali ukoliko otvori vrata i omogući ulazak Kralja mira, izići će zajedno s njim u borbu protiv svega jada koji mu zamagljuje vid i čini neosjetljivom savjest.« Marija je također u Jeruzalemu, u želji da bude što bliže svome Sinu na proslavi Pashe. To je bila posljednja židovska Pasha, a ujedno i prva Pasha u kojoj je njezin Sin i Svećenik i Žrtva. Ne odvajamo se od nje! Naša će nas Gospa naučiti vjernosti, naučit će nas kako se izboriti u malim stvarima i neprekidno rasti u ljubavi prema Isus. Budimo u njezinoj blizini kada razmatramo muku, smrt i uskrsnuće njezina Sina. Povlaštenije mjesto ne ćemo naći.